

Betrokkenheid van Joris Demmink bij de zaak Vaatstra?

Door André Vergeer

Vooraf

Ik ben me ervan bewust dat ik hier speculeer op basis van zeer sterke aanwijzingen en niet gebaseerd op harde bewijzen maar desondanks wil ik een poging doen om de betrokkenheid van Joris Demmink bij de zaak Vaatstra aan te tonen. De door ons gevonden aanwijzingen zijn zelfs zo sterk te noemen dat een diepgaand en onafhankelijk onderzoek gerechtvaardigd is. Ga er even voor zitten want het wordt (weer) niet gemakkelijk en met dank aan alle tipgevers.

Eerst even zijn CV zoals op pagina 16 is vastgelegd in het boek De Demmink Doofpot van drs. J. Poot (i.s.m. Micha Kat) dat nu ook online te lezen is:

<http://www.klokkenluideronline.net/artikel/18190/alles-nog-verder-naar-de-cloote>

- a. Medewerker directie Juridische zaken, afdeling Wetgeving en Publiekrecht, Ministerie van Defensie, van 1971 tot 1973;
- b. Plaatsvervangend hoofd directie Juridische Zaken, afdeling Wetgeving en Publiekrecht, Ministerie van Defensie, van 1973 tot 1977;
- c. Hoofd directie Juridische Zaken, afdeling Wetgeving en Publiekrecht, Ministerie van Defensie, van 1977 tot 1982;
- d. Plaatsvervangend directeur directie Politie, Ministerie van Justitie, van 1982 tot 1983;
- e. Directeur directie Politie, Ministerie van Justitie, van 1983 tot 1988;
- f. Hoofddirecteur directie Organisatie Rechtspleging, Ministerie van Justitie, van 1988 tot 1990;
- g. Directeur-Generaal Rechtspleging, Ministerie van Justitie, van 1990 tot 1993; (I)
- h. Directeur-Generaal Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken, Ministerie van Justitie, van 1993 tot 2002; (II)
- i. Secretaris-Generaal Ministerie van Justitie, van 2002 tot heden. (III)

Elke objectieve lezer zal moeten erkennen dat Demmink razendsnel carrière heeft gemaakt. Zij het op basis van zijn buitengewone kwaliteiten dan wel op basis van zijn 'kennis' over collega's bij andere departementen of diensten. Mijn persoonlijke observatie: hoe slechter, hoe sneller de promotie binnen de overheid. Een begin van bewijs wordt hier al geleverd over de mogelijke betrokkenheid van Demmink bij de machtswisseling in Suriname in 1982:

<http://www.vpro.nl/programma/marathoninterview/afleveringen/41651005/items/41687500/>

Bronnen meldden toen al dat zijn vertrek bij Defensie "niet soepel verliep" vanwege een relatie met een jonge Surinaamse militair en zijn vertrek, precies na de kwestie Suriname in 1982 lijkt ook al dubieus .

Ad g. (I): Merk op dat Joris Demmink hier uit hoofde van zijn functie in die jaren dus ook al kennis had van - en zelfs mogelijke betrokkenheid bij - de IRT- affaire en het Delta-team. De

mensenhandel tierde welig en drugstransporten werden m.b.v. infiltranten langdurig getolereerd en doorgevoerd zonder dat de daders ooit zijn veroordeeld, waarbij de top van het OM/Justitie tenminste een zeer dubieuze rol speelde:

<http://www.vn.nl/Labels-en-Tags.htm?term=IRT-affaire>

Zijn vertrek als Directeur-Generaal Rechtspleging, Ministerie van Justitie viel toevallig (?) ook al precies samen met de opheffing van het IRT Noord-Holland/Utrecht en het uitgebreide onderzoek naar malversaties van dat IRT.

Ad h. (II): Vanaf deze datum had Demmink dus niet alleen zicht op de mensenhandel en de doorgevoerde drugstransporten maar had hij ook zeer intensieve contacten met Turkije, Irak en Koerdistan (en de PKK). Volgens advocate Van der Plas was Demmink uit hoofde van zijn functie als D-G zelfs voorzitter van een internationale commissie (de K4) die een halt wilde toeroepen aan de toestroom van Koerden naar Europa en aan een oplossing werkte voor de Turks/Koerdische verhoudingen. Dat hij in die jaren '90 en later niet aanwezig was geweest op conferenties in o.a. Turkije, hetgeen de 4 opeenvolgende ministers van Justitie nu al jaren beweren, acht Van der Plas alleen al om die reden uiterst ongeloofwaardig. Zie download van haar herzieningsverzoek (onderin):

<http://www.bs-foundation.nl/baybasin-dient-herzieningsverzoek-in-bij-hoge-raad/>

Uiteraard is ook hier sprake van 'puur toeval' dat de benoeming van Demmink in 2002 door Donner precies gelijk viel met de veroordeling van Hoessein Baybasin tot een levenslange gevangenisstraf op basis van vervalste telefoontaps uit de Turkse tapkamer.

Inmiddels heeft Van der Plas een (uit het Turks vertaald) document in handen waaruit blijkt dat Demmink wel degelijk nog jarenlang, zelfs onder schuilnamen, in Turkije verscheen. De onderstaande linken bevestigen in ieder geval de data 8 tot 10 maart 1998 zodat er minstens onwaarheid is gesproken door Demmink en door 4 van zijn respectievelijke ministers:

<http://tinyurl.com/9mmyus5>

http://www.burojansen.nl/artikelen_item.php?id=125

Vooraf belangrijk in deze is dat Joris Demmink dus op 1 mei 1999 (de moord op Marianne) nog Directeur-Generaal was van Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken en uit bovenstaande linken blijkt zelfs dat hij tenminste op 8 tot 10 maart 1998 en in mei 1999 nog Turkije aandeed. Niet geheel toevallig was er al in 1994 (onder Demmink) een complete tapkamer ingericht in Istanbul op kosten van de Nederlandse overheid waar zowel Turkse- als Nederlandse politieambtenaren intensief samenwerkten tegen de internationale drugs- en mensenhandel vanuit Turkije richting Europa en naar Nederland in het bijzonder.

In 1997 bleek in deze tapkamer zelfs 'geplakt en geknipt' te zijn in gesprekken tussen Baybasin en anderen uit voorgaande jaren en met medewerking en goedkeuring van de Nederlandse overheid om - op basis van chantage tegen Demmink - een aanhouding voor te bereiden van de Turkse Koerd Hussein Baybasin. Ook in de zaak Vaatstra is er in 1999

langdurig getapt in en om het AZC te Kollum en met zekerheid ook vanuit Istanbul. En dat, terwijl er zelfs in 2010 nog niet eens een uitleveringsverdrag bestond met Turkije:

<http://nos.nl/artikel/138999-saban-baran-opgepakt-in-turkije.html>

Zowel de verklaringen vanuit de Turks/Nederlandse tapkamer als die van Joris Demmink blijken daarmee niet betrouwbaar. Dat roept minstens de vraag op of ook de aanhouding van de vermeende verdachte asielzoeker A.H.H. in Istanbul op 9 oktober 1999 in scene is gezet om de misleiding te voeden van het Nederlandse publiek. Wij beschikken, naast vele andere bewijzen, over een getapet gesprek tussen één van onze getuigen (Veldman) van 14 april 2010 en de leden van het cold case-team waarin dat i.i.g. wordt bevestigd: *“Wist je dat het [RBT] team in Turkije zelfs zwaar werd tegengewerkt, ernstig bedreigd zelfs? En dat we nog in 2003 aan die Turken hebben verzocht om alsnog zijn vingerafdrukken op te sturen omdat we er niet van overtuigd waren dat we het juiste DNA meegekregen hadden ...?”*.

Uit bovenstaande opmerking wordt duidelijk dat het RBT jarenlang heeft getwijfeld aan de oprechtheid van het Turks/Nederlandse team in Istanbul. De gemanipuleerde telefoontaps van Baybasin bevestigen die indruk nu ook.

Ad i. (III) Vanaf 2002 tot heden bekleedt Demmink, anders dan andere collega's zijn functie van S-G van Justitie al vier jaar langer. Was de eerste verlenging van twee jaar al zeer ongebruikelijk, nòg een periode van twee jaar extra is nooit eerder vertoond. Temeer, omdat zijn aanstelling als S-G op Justitie door Piet Hein Donner al in 2002 ten sterkste was afgeraden door diverse betrokken adviseurs op basis van tal van onderzoeken door de rijks-recherche. En de bewijzen van misbruik tegen Demmink zijn in die jaren daarna, zelfs nog tot vorige week, alleen maar sterker geworden. Bekend verondersteld wordt verder dat Joris Demmink door Van der Plas voorgeworpen wordt dat Nederland in de zaak Baybasin door Turkije werd/wordt gechanteerd vanwege zijn pedofiele contacten daar, die zelfs op video zouden zijn vastgelegd. Welke andere criminele activiteiten daar verder uit voortgekomen zijn kunnen we alleen nog maar naar raden.

Ex-minister Hilbrand Nawijn van Vreemdelingenzaken en Integratie kende als geen ander alle ins- en outs van Joris Demmink en wilde daar ook graag over 'leeglopen'.

Van Crimesite: <http://www.crimesite.nl/dossier/kinderporno/24591-tweede-kamer-vraagt-uitleg-over-demmink.html>:

“In het AD vandaag staat dat toen minister Piet Hein Donner in 2002 op het punt stond Demmink te bevorderen tot secretaris-generaal, twee topmannen van Justitie hem hebben gewaarschuwd. Eén van hen is minister van Vreemdelingenzaken en Integratie Hilbrand Nawijn, die daarvoor jarenlang ambtenaar bij Justitie was. De ander is een topambtenaar die jarenlang samenwerkte met Joris Demmink. De ambtenaren wezen erop dat Justitie zware imagoschade door Demmink kan oplopen”.

Dit wordt in een interview met Nawijn meer dan duidelijk:

<https://www.demminkdoofpot.nl/downloads/files/productie-36-09-08-07-hilbrand-nawijn-interview.pdf> :

Maakt er geen geheim van een bloedhekel te hebben aan Demmink. En waarschuwt mij meerdere keren voor snoeiharde represailles. "Deze man gaat over lijken als zijn positie in gevaar komt. Hij doet er echt alles voor om zijn macht te houden. Hij is geslepen. Let maar goed op; jij zou de eerste niet zijn wiens remleidingen plotseling blijken doorgeroest. Moord gebeurt in ons land ook. Je zou de eerste niet zijn die plotseling sterft. Weet jij trouwens wel zeker dat die chauffeur een natuurlijke dood is gestorven. Daar ben ik helemaal niet zo zeker van. Zoals ik zei, deze man gaat over lijken". [...] "Bij justitie is zijn reputatie qua homo- en pedoseksualiteit bekend. Maar niemand heeft er ooit over gesproken. Dat is taboe". [...] Nawijn: "Het lijkt me het beste dat jij even weggaat. En dat je niet met je kop in het artikel wordt vermeld".

Via Wikipedia leren wij dat Nawijn (in 2002 86 dagen minister in kabinet Balkende I voor de LPF tot het kabinet viel op 16 oktober 2002), wel degelijk kennis van zaken had:

*"Hij was daarna tot 1996 werkzaam bij het Ministerie van Justitie. Tot 1978 was hij juridisch medewerker bij de hoofdafdeling Staats- en Strafrecht, 1978-1980 hoofd afdeling Internationale rechtshulp. Hij was bij de Directie Vreemdelingenzaken tot 1984 hoofd van de afdeling Asielzaken en tot 1988 hoofd van de hoofdafdeling Toelating en Verblijf. **In 1988 werd hij directeur van deze directie, die in 1994 werd omgevormd tot de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)**". [...] Tijdens de demissionaire periode heeft het kabinet steun aan de invasie in Irak verleend. **Dit is opmerkelijk, omdat er normaal gesproken tijdens een demissionaire periode geen politiek gevoelige beslissingen worden genomen**".*

En, geheel in lijn met het verhaal van Hilbrand Nawijn over die 'zo gehate, onzichtbare en vooral zeer sluwe vos', werd Demmink juist in diezelfde periode in 2002 door Donner bevorderd van D-G Vreemdelingenzaken naar S-G van Justitie. En na jarenlange bemoeienis van Joris Demmink met Turkije, Koerdistan en die roerige regio, verliet hij 'toevallig' en precies op tijd, bij de onrechtmatige inval in Irak zijn post om door Donner bij Justitie te worden aangesteld.

Deelconclusie

Demmink maakte binnen de overheid zeer snel promotie en had zicht op zowel (inter)nationale drugstransporten als mensenhandel, en vooral op de Turks/Koerdische geschillen. Hij was er ook niet vies van om iedereen naar zijn hand te zetten, goedschiks of kwaadschiks. En ging daarbij volgens Hilbrand Nawijn zelfs letterlijk over lijken. Hij reisde volgens Turkse verklaringen in de jaren '90 en begin van deze eeuw regelmatig naar Turkije; ook direct na de moord op Marianne Vaatstra in mei 1999. Ook reisde hij onder andere schuilnamen waarbij, behalve door de Turken, ook Nawijn dus bevestigde dat Demmink pedoseksueel was en een feit van algemene bekendheid. Het is, volgens mr. Van der Plas, uit hoofde van zijn functie dan ook onmogelijk dat hij niet op de hoogte was van de Turkse tapkamer in Istanbul en de stroom van (Iraaks/Koerdische) asielzoekers naar o.a. het AZC in Kollum. Waaronder niet alleen gewone vluchtelingen maar ook zeer zware criminelen die hun

leven niet meer zeker waren in Turkije en in de regio. De simpele, ‘opgehaalde’ hartoperatie van A.H.H. met zijn paspoort in zijn onderbroek (later ten onrechte opgevoerd als hoofdverdachte van de moord) toont wat dat betreft aan hoe groot de gatenkaas Nederland in die jaren '90 en later was onder D-G Demmink.

De zaak Vaatstra

Om de criminele activiteiten van Demmink aan te kunnen tonen moeten twee zaken worden onderscheiden. De verdachte moet eerst worden gekoppeld aan o.a. ‘alibi’, ‘motief’, ‘gelegenheid/middelen’, ‘karakter en gemoedstoestand’ en vooral aan de ‘modus operandi’ (de wijze waarop). En, als tegenspraak, moeten eventuele andere verdachten op één of meer van die gronden worden uitgesloten.

Zonder in nadere details te treden omdat die reeds elders zijn beschreven, wat gebeurde er nu precies op de dag van de moord op Marianne en daarna en wat waren de gevolgen? Ik zal de mogelijk verantwoordelijke personen en/of organisaties per onderdeel benoemen zonder de pretentie helemaal compleet te zijn. Het gaat mij in deze slechts om de hoofdrolspelers.

Onderstaande is door ons meer dan driedubbel te bewijzen:

1. Burgemeester Visser van Kollummerland belde al enkele uren na de vondst van het lichaam van Marianne dat iedereen (w.o. de geurhonden) zich moesten terugtrekken van het AZC: “*Niemand komt op dat terrein*”. Mogelijke betrokkenheid bij de moord van twee asielzoekers, ondanks directe aangiften en verklaringen, werd door Justitie wekenlang mordicus ontkend en de verdwijning van deze asielzoekers vanaf dat weekend werd maandenlang verzwegen. Hoewel Visser op de Rotaryclub in Dokkum nog pochte dat hij dat weekend inderdaad twee asielzoekers had laten overplaatsen heeft hij dat nooit in het openbaar herhaald. Sterker, een getuige die bij herhaling informeerde naar het door hem gevonden, bebloede jack bij het zwembad nabij de PD, werd door Visser zelfs bedreigd. Burgemeester Visser had dus een motief (asiel- en aankoopbeleid van It Paradyske en van de Willem de Loréweg) en de gelegenheid, maar de vraag is of hij ook over de absolute macht beschikte om op eigen initiatief twee asielzoekers uit het AZC te laten overplaatsen, w.o. één naar het buitenland.

Visser was als korpsbeheerder verantwoordelijk voor het politieoptreden na de moord en had geen enkele zeggenschap over de ins- en outs van het AZC, wel over zijn eigen politieapparaat. Verder was hij als korpsbeheerder onderdeel van de zogenaamde ‘Driehoek’ met de corpscommandant van politie en de (hoofd) officier van Justitie te Leeuwarden.

2. De directeur van het toenmalige AZC, Nettie Groeneveld, heeft dagen (ruim een week) met succes de recherche kunnen weren van haar terrein. “*Ga eerst maar een huiszoekingsbevel regelen*”. Wat zij echter wél toestond was het legen van de vuilniscontainers op maandag de 3e mei 1999 tegen alle roosters in en onder strikte geheimhouding (taak van de gemeente). En bovendien begeleidde zij één van de twee hoofdverdachten (F.M.) naar zijn taxi op 3 mei (twee dagen na de moord). Gezien door meerdere medewerkers van het AZC en bevestigd door haar adjunct directeur die

daar ook getuige van was. Van Groeneveld is bovendien bekend dat zij enkele dossiers van asielzoekers was “*kwijtgeraakt door diefstal uit haar auto*” waardoor de werkelijke identiteit van de twee verdwenen asielzoekers nooit ècht is komen vast te staan.

Een jaar na de moord nam Groeneveld een ‘sabbatical’ op vanwege ‘*het moeilijke jaar*’ en is nooit meer teruggekeerd bij het COA. Op vragen van de pers heeft zij niet willen reageren. Het is aantoonbaar dat zij inderdaad tenminste het dossier van Ali Hassan (de hoofdverdachte) moet hebben verdonkeremaand en/of afgegeven aan een hoger geplaatste binnen het COA.

3. Het COA (centraal orgaan asielzoekerscentra) is een uitvoerend orgaan en heeft de primaire taak om huisvesting te verzorgen en de veiligheid te waarborgen van asielzoekers. Daarbij is zij volledig afhankelijk van de plaatselijke overheid voor de beschikbaarstelling van ruimte en faciliteiten. Het COA heeft geen enkele bemoeienis met asielprocedures, met vervoer naar of van het AZC, noch heeft zij enige invloed op welke uitzetprocedure dan ook. In de twee volgende, uiterste gevallen kan zij slechts optreden: Bij notoire ‘rotstralen’ kan zij een verzoek doen om de overtreder over te laten plaatsen naar een AMOG centrum (asielzoekers met onaangepast gedrag). Of zij kan uitgeprocedeerde asielzoekers eventueel buiten de poort laten zetten. En meer niet.
4. De hoofdofficier van Justitie Leeuwarden, Harm Brouwer, heeft nooit willen erkennen dat hij de eerst verantwoordelijke was in de zaak Vaatstra in die alles bepalende eerste weken na de moord totdat minister Opstelten dat pas dit jaar noodgedwongen moest bevestigen op Kamervragen van Hero Brinkman. Twee weken na de moord vertrok Brouwer vrij plotseling naar een functie als rechter in Utrecht om enkele jaren later aangesteld te worden als voorzitter van het college van P-G’s (de top van het OM!). Hier is zijn recente ontkenning nog zichtbaar, met dank aan JDTV:

http://www.youtube.com/watch?v=2GklJL_g_sk

Hoewel Harm Brouwer de vraag dus al zag aankomen van JDTV in deze opname, weigerde hij opnieuw om openheid van zaken te geven over zijn betrokkenheid als HOvJ in Leeuwarden bij het onderzoek naar de moord op Marianne. Totdat Ivo Opstelten dat medio dit jaar min of meer gedwongen moest bevestigen. Nu vaststaat dat Brouwer de verantwoordelijke HOvJ was, is het dus temeer opmerkelijk dat hij daar in mei 1999 nooit mee naar buiten is getreden. Met geen woord...

Ook het OM te Leeuwarden heeft niet de middelen noch de macht om asielzoekers zelfstandig uit te zetten, tenzij in opdracht van ‘hogerhand’.

5. Andere personen/organisaties die in dit verband betrokken waren zijn twee politie-ambtenaren, een taxichauffeur (beiden voor het vervoer), beveiligers en de leiding van het Grens Hospitium De Tafelberg in Amsterdam, de IND en de Marechaussee. En niet te vergeten een relatief groot aantal rechercheurs die aan de eerste onderzoeken hebben meegewerkt. F.M. woonde bij zijn vader (‘een hooggeplaatste Turkse Koerd’

op het AZC in een caravan) en is minimaal twee dagen gehoord. En A.H. woonde zowel op het AZC Kollum als in Leeuwarden. Dat pand in Leeuwarden lag al wekenlang onder observatie van het Drugsopsporingsteam (w.o. dus ook A.H.). En er was, in het kader van dat drugsonderzoek, zelfs een rechercheur gehuisvest in datzelfde pand.

Bovenstaande personen/organisaties zijn niet bij machte om een asielzoeker het land zelfstandig uit te zetten.

De ware gebeurtenissen

Wat gebeurde er dan precies in mei 1999? Eén van de hoofdverdachten (F.M.) stapte op 3 mei 1999, twee dagen na de moord, vrijwillig in een taxi zonder begeleiding. “*Naar Drachten*”, zei de adjunct directeur van het AZC recent, “*nadat hij enkele dagen was gehoord op bureau Buitenpost*”, gevolgd door een bevestiging van de minister. “***Naar Musselkanaal***” verklaren echter de betrokken ooggetuigen, ondersteund door een verklaring uit 2006 van een leidinggevende uit het AMOG Musselkanaal, waarbij zelfs de allergrootste geheimhouding was bedongen. Dit is bevestigd in een anonieme verklaring uit Musselkanaal aan de ouders van Marianne. Cruciaal in deze is dat de - later aangevoerde beschuldiging van verkrachting van Stephanie van R. door F.M. - op die 3^e mei 1999 nooit bekend had kunnen zijn zodat de verdenkingen van de moord op verklaringen van de familie Vaatstra en andere getuigen op dat ogenblik veruit de voorrang moeten hebben gehad in het onderzoek.

En op zaterdag- of zondagavond van datzelfde weekend werd de tweede hoofdverdachte (A.H.) vrijwillig binnengeleid op het grenshospitium (G.H.) te Amsterdam. De twee begeleidende Friese politieagenten wisten verder van niks en hadden geen bagage, geld noch (overdrachts-) papieren meegekregen. Ook bij extra navraag door de medewerkers van het G.H. moesten de politieambtenaren erkennen dat zij helemaal niks mee hadden gekregen. Zelfs de identiteit van de man was hen onbekend. Op maandag 3 mei werd deze A.H. op het vliegtuig gezet en was hij blijkbaar alsnog voorzien van de nodige reispapieren (rechtelijke beschikking, paspoort, visum, reispeld). En was het land van bestemming blijkbaar ook al op de hoogte gesteld (door Buitenlandse Zaken?).

Het vervoer wijst dus ook op een grote mate van vrijwilligheid van beide verdachten. Werd de één al zonder begeleiding op een taxi gezet, de ander werd zonder boeien en zonder verzet aangeleverd op het G.H. in A'dam. Normaal gesproken worden verdachten, gevangenen, asielzoekers en zelfs pakketjes (NFI) en post naar en van de politiebureaus en/of P.I.'s naar de rechtbank en/of de AZC's vervoerd door de Dienst Justitiële Inrichtingen. Dit gebeurt op afroep en in een reguliere dagdienst. Dat A.H. werd vervoerd door de politie was uniek...

Bij het aantreffen van een ‘illegaal’ aan de grens, op Schiphol of in één van onze havens wordt bij hoge uitzondering de Marechaussee ingeschakeld voor dat vervoer naar het G.H. Zowel de Marechaussee als de politiebureaus beschikken in het algemeen over meerdere ‘ophoudcellen’ voor de overnachting zodat het nooit een noodzaak is om mogelijke illegalen nog in het holst van de nacht te laten vervoeren door eigen personeel naar het G.H. in A'dam. Laat staan vanuit het centrum van Friesland door twee dienders en zonder overdracht.

Dan het volgende. De tweede hoofdverdachte (A.H.) was dus èn asielzoeker èn hij moest blijkbaar op korte termijn uit Nederland worden uitgezet. Ook dan ontbreekt een aantal cruciale schakels in ons rechtssysteem. Iedere asielzoeker heeft in Nederland recht op een advocaat en hij wordt tenminste ‘ingeboekt’ bij het IND (Immigratie- en Naturalisatie Dienst). Het IND heeft op haar beurt ook al geen enkele bevoegdheid om asielzoekers zelfstandig uit te zetten zonder een rechtelijk bevel. En opnieuw valt dan op dat deze asielzoeker zich ook niet verweerde tegen zijn uitzetting. Bovendien valt dan ook op dat die twee politieagenten uit Friesland niet beschikten over een dergelijke ‘rechtelijke beschikking’. Laat staan dat die in datzelfde weekend door een rechter zou zijn afgegeven. Sterker nog, er heeft zich ook nooit een advocaat gemeld (niet bij ons maar blijkbaar ook niet bij het OM in Leeuwarden) die claimde dat hij ooit zou hebben opgetreden namens zijn cliënt A.H. De foto van A.H. was immers landelijk getoond door Peter R. de Vries. Want als dat wèl het geval zou zijn geweest dan zou het OM (en Peter R.) onze ‘complottheorie’ zonder problemen hebben opgeblazen. Al was het maar door de erkenning of de ontkenning van de aanlevering van ene Ali in het G.H. in het weekend van de moord op Marianne Vaatstra.

Deelconclusie

Kortom, die tweede asielzoeker (A.H.) ‘*met een kort en gedrongen postuur*’ werd zonder verzet, zonder bagage en zonder papieren ‘afgeboekt’ op het G.H. A’dam en vrijwillig op het vliegtuig gezet en vervoerd buiten alle reguliere protocollen om. Maar kreeg echter van de IND blijkbaar wèl alsnog de benodigde reisdocumenten mee om zich in een ander land te kunnen melden als asielzoeker. Want zonder reisdocumenten zou hij niet door Schiphol, noch door zijn land van herkomst zijn geaccepteerd. Laat staan door andere landen binnen het Schengenakkoord als hij daar alsnog asiel zou hebben aangevraagd, in de wetenschap dat hij in Nederland op het vliegtuig was gestapt.

Maar, als dat allemaal inderdaad wèl zo zou zijn gegaan, dan was het voor het OM ook niet nodig geweest om nog in mei 2010 onze verdachte in Noorwegen nog eens aan een onderzoek te onderwerpen. Eén telefoontje naar het IND of naar de Dienst Terugkeer & Vertrek en/of de Marechaussee zou dan volstaan hebben..:

<http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/terugkeer-vreemdelingen/terugkeer-illegale-vreemdelingen-en-uitgeprocedeerde-asielzoekers>

De rol van de media

Uiteraard zal het de oppervlakkige lezer in de afgelopen jaren ontgaan zijn maar in deze zaak zijn wij, de lezers, door de media bij herhaling bedonderd. Bij nadere bestudering van alle berichtgevingen (De Telegraaf en het programma van Peter R. de Vries voorop) blijkt dat het OM grote steken en diverse kleine steekjes heeft laten vallen waardoor een zeer griezelig en verdacht beeld ontstaat van de cover-up, zie o.a. de uitzendingen van EenVandaag van 5, 6 en 8 maart 2010 en het artikel van 5 maart 2010 in De Telegraaf waarin dat item van de verkeerde verdachte in Istanbul van EenVandaag in eerste instantie zelfs nog met verve werd onderschreven (vet en onderstrepingen van mij, AV):

http://www.telegraaf.nl/binnenland/6215493/Justitie_verwakt_verdachten_in_moordzaak_Marianne_Vaatstra_.html

“Kort na zijn vrijlating gaf Ali H. een interview aan de televisiezender SBS. Voor veel getuigen een grote schrik want de man die was aangehouden bleek een heel andere Ali te zijn dan de Ali die zij bedoelden. De aangehouden Ali was veel langer en slanker dan de Ali waarover zij bij de politie verklaringen hadden afgelegd.”

Niet serieus genomen

Verschillende getuigen hebben dit destijds meteen bij de politie gemeld maar voelen zich tot op heden niet serieus genomen. Het Openbaar Ministerie houdt vol de juiste persoon te hebben aangehouden. “Wij hebben op dit moment geen aanleiding om te vermoeden dat het niet de juiste Ali zou zijn”, aldus persofficier Henk Mous.

Toch houdt het OM naar aanleiding van de uitzending het ‘Ali-verhaal’ tegen het licht in een nieuw onderzoek. “We zijn bezig om dit voor eens en altijd duidelijk te krijgen”, zegt Mous.

Ook andere getuigen die Ali kenden omschrijven hem als een kleine dikkere man. Op basis van hun verklaringen over Ali en zijn plotselinge verdwijning na de moord hield de politie in oktober 1999 een Ali H. in Turkije aan. Na DNA onderzoek werd hij vrijgelaten omdat zijn DNA niet overeenkwam met het DNA van de dader”.

Leuk, één keer geheel naar waarheid gebracht door De Telegraaf (hijgerig gevolgd door de andere media). En zeker leerzaam voor het grote publiek maar blijkbaar werd De Telegraaf hier voor de zoveelste keer direct door het OM teruggefloten want nog geen drie dagen later berichtte zij (en let vooral op de plotselinge veranderingen):

http://www.telegraaf.nl/binnenland/6229307/EenVandaag_kleunt_mis_in_Vaatstra-zaak_.html

“door Rolien Créton en Jolande van der Graaf

AMSTERDAM / OSLO - De man die door EenVandaag wordt aangewezen als "serieuze verdachte in de zaak van Marianne Vaatstra", heeft niets met deze onopgeloste tiernermoord in Friesland te maken. Dat blijkt uit eerder onderzoek door deze krant. [...]

“Volgens EenVandaag liet de Friese justitie in het verleden 'de verkeerde verdachte oppakken om een veel serieuzere verdachte te laten ontglippen'. [...]

“De man die in een cel naast Veldman zat, heet weliswaar Ali, maar heeft een totaal andere, bij deze krant bekende achternaam die daar in de verste verte niet op lijkt. Verder verklaarden de Noren afgelopen augustus tegenover De Telegraaf dat het gaat om een asielzoeker die problemen veroorzaakt en allerlei zaken op zijn kerfstok heeft, maar het bedreigen van vrouwen met messen valt daar niet onder. Bovendien staat er geen eventuele datum van aankomst in Noorwegen op dagvaarding”.

De Telegraaf is dus in staat om binnen 3 dagen 180 graden van mening te veranderen maar er is veel meer, veel meer. Al in augustus 1999 meldde Dominique Weesie van De Telegraaf aan Gerrit Veldman (na aanvankelijk tegenover hem te hebben verklaard dat het een zeer serieuze tip was omdat het signalement van een kort en gedrongen postuur overeenkwam met dat van het OM), dat: *“die asielzoeker naast hem in de cel in Noorwegen reeds was uitgesloten op basis van zijn DNA”.* Hetgeen echter nooit door het OM is bevestigd. En Jolande van der Graaf van diezelfde De Telegraaf beweerde in augustus 2009 zelfs tegenover ons: *“We*

hebben een 100% match met die man in Noorwegen, je mag daar alleen de ouders van Marianne van op de hoogte brengen” om enkele weken later ook al ineens opnieuw 180 graden te draaien naar: “Hij is reeds op basis van zijn DNA uitgesloten”.

Alleen de opmerkelijke lezer valt op dat hier door De Telegraaf - bij herhaling - ongenadig en schaamteloos wordt gelogen, met of zonder medewerking - of op instigatie - van het OM. Want wat zegt het uiteindelijke rapport van het OM van 27 januari 2011 hierover (let wel ná de herhaalde publicaties van De Telegraaf over de uitsluiting van A.H. in Noorwegen op basis van zijn DNA): “*Uit de Noorse dna-databank blijkt **in mei 2010** bovendien dat het dna-profiel van de man niet overeenkomt met dat van de moordenaar van Marianne*”:

http://www.om.nl/algemene_onderdelen/uitgebreid_zoeken/@154893/onderzoek_ali_h/

Omdat De Telegraaf noch in 1999, noch in 2009 zelfstandig onderzoek kan hebben gedaan naar het DNA-profiel van een gezochte asielzoeker in Noorwegen kan de conclusie slechts zijn dat zij haar misleidende en gelogen informatie telkenmale moet hebben gehad van het openbaar ministerie (OM). En datzelfde OM bevestigt immers zèlf pas in mei 2010 de DNA-databank van Noorwegen te hebben geraadpleegd in verband met deze asielzoeker.

Dit rapport van het OM is verder letterlijk vergeven van nog veel meer leugens. Als je ze maar lezen wilt..

Elke zichzelf respecterende journalist moet dan nu al door hebben dat er veel te veel vragen en losse eindjes zitten aan dit onderzoek. Alle twijfels en blunders in deze zaak zijn door alle media herhaaldelijk verslagen en zitten in hun eigen, stoffige archief. Maar elke keer dat het OM een nieuw en leugenachtig persbericht verspreidt (of zelfs heel ordinair documenten uit het dossier Vaatstra lekt om een item nog eens extra te benadrukken) wordt het desondanks door iedereen ijverig overgepend.

Even omgekeerd, wanneer De Telegraaf, de Leeuwarder Courant of het programma van Peter R. of welke journalist dan ook, zich aangesproken zou voelen door onze ‘complottheorieën’ of het zelfs maar grote ‘kletsboek’ zou vinden, is het nog steeds hun journalistieke plicht om wederhoor bij ons toe te passen op basis van artikel 2.3 Wederhoor, van de Leidraad van de Raad voor de Journalistiek: <http://www.rvdj.nl/leidraad> Door dat wederhoor echter (door alle media!) mordicus achterwege te laten is dat volgens ons niet eens zozeer een overtreding van de Leidraad zelf maar veeleer een regelrechte schuldbekentenis van die betrokken media aan de collusie met het openbaar ministerie.

De Leeuwarder Courant heeft, op last van de Raad, inmiddels moeten rectificeren maar veegt verder haar kont nog eens af met art. 2.3 van de Leidraad, ondanks het lidmaatschap van diezelfde Raad voor de Journalistiek van haar eigen hoofdredacteur, Hans Snijder. Als zelfs de eigen leden van die ‘Raad’ zich al niet houden aan de journalistieke Leidraad is het de vraag hoelang een dergelijk orgaan nog levensvatbaar is. En oh ja, ook wij zijn al een aantal keren bedonderd door diezelfde ‘Raad’..

Ook hier is de conclusie gerechtvaardigd dat het OM berichtgevingen de wereld in slingert over de meest besproken en beschreven moordzaak in Nederland zonder dat welke journalist dan ook, zich nog eens serieus achter de oren krabt. Was voorgaande slechts een voorbeeld, wij beschikken over tientallen van die voorbeelden.

De mogelijke betrokkenheid van Joris Demmink

6. Bovenstaande functionarissen en organisaties (burgemeester Visser, directrice Nettie Groeneveld van het AZC Kollum, het COA, hoofdofficier van justitie Harm Brouwer, IND of DT&V konden zonder eigen bevoegdheden of mandaten en zonder informatie of bevel vanuit een hoger niveau nooit in hun eentje de uitzetting van een asielzoeker bewerkstelligen. Nederland is een regelland met streng bewaakte bevoegdheden en protocollen. En bovenal, van elkaar sterk beconcurrerende en bestrijdende diensten zodat het woord ‘samenwerking’ van bovenaf moet worden opgedragen.

Op de late avond van 1 of 2 mei 1999 kreeg de piket-coördinator van het G.H. (zijn naam is bij ons bekend) een telefoontje dat er nog een ‘vrachtje’ onderweg was. Zijn protesten, dat de administratie al lang naar huis was en dat het nogal ongewoon was om op dit late tijdstip nog iemand aan te leveren op het G.H. werden overruled door een nog hogere leidinggevende van de dienst. En zo meldde hij dat dan ook aan de dienstdoende beveiligers op het G.H.: *“Sorry, ik heb mijn best al gedaan maar dat hielp allemaal niet. Zet hem maar voorlopig in de isoleercel...”*.

En één of twee dagen later werd diezelfde asielzoeker al op het vliegtuig gezet, m.m.v. de Marechaussee (wéér een andere dienst). Mogelijk zelfs begeleid tot zijn andere bestemming. De beveiligers van het G.H., die enkele dagen later bij de directie protesteerden omdat zij het vermoeden kregen dat zij mee hadden geholpen om een mogelijke moordenaar uit *“het open kamp uit Kollum”* het land uit te helpen, kregen te horen *“dat zij hun mond moesten houden en hun werk moesten doen”*. Zelfs deze laatste mogelijkheid van de directie van het G.H. om tegenover de beveiligers even tekst en uitleg te geven over het hoe en waarom van deze uitzonderlijke actie werd in dit geval niet benut.

De enige persoon die al deze personen/diensten wél kon aansturen was Joris Demmink van het Directoraat Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken. Door middel van ‘tussenpersonen’ onder zijn directe bereik: burgemeester van Kollum (Piet Visser), HOvJ Leeuwarden Harm Brouwer en de politiecommissaris (gezamenlijk de Driehoek genoemd), de recherche, de directies van het AZC, het COA en het AMOG, de IND, het Grenshospitium A’dam, DT&V en als laatste zelfs van de Marechaussee. Geen enkele persoon of organisatie in deze hele keten was daar individueel toe bij machte zonder tenminste een coördinerend bevel van ‘bovenaf’.

En niet in de laatste plaats op zo’n korte termijn in datzelfde weekend, binnen ca. twee uur na de vondst van het lichaam van Marianne Vaatstra in een weiland in Friesland.

Het meest frappante bewijs tegen Demmink wordt echter vooral geleverd door zijn zgn. ‘Turkse connectie’. Want ook de doelbewuste aanhouding van twee aantoonbaar onschuldige verdachten in Istanbul (op 28 augustus en 9 oktober 1999) wijst alleen maar op de zeer goeie contacten van Demmink in Turkije omdat er zelfs geen uitleveringsverdrag bestond. Zonder dat het OM over een dossier, laat staan over een pasfoto beschikte werden er twee personen in Istanbul aangehouden met ongeveer dezelfde naam die niets met deze zaak te maken hadden.

De eerste aanhouding moest worden afgeblazen omdat Peter R. de Vries een dag later, op 29 augustus, de foto op TV toonde van de echte hoofdverdachte en hem Ali Hoessein Hassan noemde. Nadat er al tientallen, zo niet honderden DNA-onderzoeken waren uitgevoerd verkoos het RBT-team op 28 augustus 1999 echter af te reizen naar Istanbul voor de uitsluiting van deze persoon *“op basis van zijn vingerafdrukken”*

omdat hij “*dezelfde naam droeg als de hoofdverdachte*”. SBS6 gooide daarmee dus roet in het eten en zou dat enkele weken later opnieuw doen.

De tweede, ‘verkeerde verdachte’ werd twee dagen na het oproer van 7 oktober in Kollum in Istanbul aangehouden. Iedereen weet inmiddels dat deze verdachte al niet meer verdacht was vóórdat het team opnieuw afreisde naar Istanbul; in 2001 nog erkend door zaakofficier mr. De Graaf tegenover Omrop Fryslân op basis van 4 (!) getuigen in Haarlem. Blijkbaar werd De Graaf alsnog gedwongen om die persoon toch aan te laten houden om opnieuw het publiek te bespelen en de rust in Kollum te herstellen.

En nu wordt de opmerking tegen Veldman in 2010 door leden van het cold caseteam ook nog eens veel duidelijker: “*Wist je dat het [RBT] team in Turkije zelfs zwaar werd tegengewerkt, ernstig bedreigd zelfs? En dat we nog in 2003 aan die Turken hebben verzocht om alsnog zijn vingerafdrukken op te sturen omdat we er niet van overtuigd waren dat we het juiste DNA meegekregen hadden...?*”.

En ja, opnieuw gooide SBS6 roet in het eten door een TV-ploeg naar Istanbul te sturen voor een interview met deze Ali Hoessein Hassan. Deze man was vriendelijk, goed gekleed, 1.90 m. lang, had een smal gezicht en was werkzaam in de kledingbranche. Hetgeen een gigantische tegenhanger was van de ‘*korte, vadsige en altijd vieze en agressieve*’ Ali Hassan uit het AZC in Kollum. En werkelijk niemand in Kollum herkende deze persoon van SBS6.

Sterker nog, deze lange, verzorgde ‘Turkse Ali’ was van september 1998 tot eind april 1999 slechts in Nederland geweest voor een gratis hartoperatie “*omdat hij op instorten stond*”, waarna hij direct weer naar zijn land terugkeerde. De ‘Kollumse’ Ali echter, woonde al jaren op het AZC, was bij zijn begeleiders en vrijwilligers bekend als gedreven sporter, voetballer, en hij leende regelmatig fitnessapparatuur bij de begeleiding.

Mogelijk niet geheel toevallig ging het bij één van de twee hoofdverdachten om een 17-jarige, agressieve asielzoeker die in zijn jeugd ernstig was misbruikt (een ‘dansjongen’? IV). Door zijn onbehoorlijke en uiterst agressieve gedrag daar, bleek hij twee dagen voor de moord zelfs van school te zijn gestuurd. Diens ‘vader’ stond bekend als een hoge Turkse Koerd en was eveneens in AZC Kollum gehuisvest. Van de tweede (27-jarige) hoofdverdachte werd stellig beweerd dat het wel leek alsof hij was aangesteld als ‘oppasser’ van de jongste waarbij hij overall verscheen waar deze zich ook maar vertoonde. De beschermde status van de jongste lijkt op tal van manieren te worden bevestigd. Al was het maar omdat hij vanaf dag één in bescherming werd genomen door het OM en een aangifte van verkrachting tegen hem in diezelfde nacht, werd bij herhaling (!) geseponeerd. Zodat hij zich, anders dan zijn ‘oppasser’, later alsnog regulier in Nederland kon vestigen.

IV Zie http://nl.wikipedia.org/wiki/Bacha_bazi

Nu blijkt al in de zaak Baybasin, dat de agenda van Demmink ergens in de afgelopen jaren wel of niet bewust is vernietigd, zodat hij ook niet meer beschikt over een sluitend *alibi* voor de nacht en de dag van 1 mei 1999. Daar zijn diverse andere personen in het verleden al eens op veroordeeld voor de Nederlandse rechter. Moet dat dan? Nee, het gaat hier vooral om de combinatie van alle elementen in dit onderzoek.

Meerdere *motieven* zijn aanwijsbaar, nu vooral voor Joris Demmink:

- Zo gaat het in deze casus om drie ernstig misbruikte, minderjarige slachtoffers (M.V. S. v. R. en F.M. zelf) en om aantoonbare ‘rituele’ en ‘niet Westerse’ aspecten. Nog afgezien van andere - en ook al genegeerde - incidenten met jonge asielzoekers in de omgeving van het AZC. En afgezien van de hardhandige aanranding van een 13-jarig meisje nadat zij bij de politie had verklaard tegen deze F.M. Zij was daarvoor zelfs door F.M. met de dood bedreigd “*als zij nog eens met de politie zou praten*”. Door de politie niet onderzocht en i.o.m. de politie wordt dit ontkend door haar eigen ouders. En wie kent niet meer de berichten over mysterieuze verdwijningen en misbruik en prostitutie van jonge AMA’s uit de kampen? De (inter)nationale contacten van Joris Demmink, mogelijk op basis van chantage, zowel als zijn bewezen voorkeur voor minderjarige jongens sluiten zijn betrokkenheid op basis van het motief dus niet uit. Daarnaast lijkt een caravan op het AZC-terrein een centrale rol te hebben gespeeld in deze zaak. De Duitse eigenaar en zijn Duitse vriend worden in verband gebracht met kinderporno en in de caravan was een ruimte ingericht voor filmopnamen. Een grondig onderzoek naar de connectie van Demmink met de Turks/Koerdse ‘vader’ van F.M. zou zomaar nieuw licht kunnen werpen op zijn motieven, cq. zijn chantage.
- Demmink beschikte in ieder geval over de macht, de gelegenheid en de middelen om alle diensten aan te sturen in deze zeer geheime operatie. Vooral de snelheid waarmee dit gebeurde (binnen 2 uur na de vondst van Marianne) wijst bijna op voorbedachte rade, anders dan eventuele paniekerige telefoontjes heen en weer. Door ons zijn diverse andere aanwijzingen gevonden dat dit ook inderdaad al in die nacht of zeer vroege ochtend van de moord is georganiseerd. En niet in de laatste plaats door het langdurige zwijgen en de daarop volgende, aperte leugens van het OM. Frappant in deze is vooral de ‘afdekcultuur’ door opeenvolgende ministers ten faveure van Demmink en de schier oneindige pedo-onderzoeken die vanuit de top van Justitie werden getorpedeerd. Behalve het AD en KN volgen tal van media de ontwikkelingen op de voet zonder daar een letter over te (mogen) publiceren.
- Hilbrand Nawijn heeft, naast anderen, een perfecte beschrijving gegeven van het verdorven karakter en de gemoedstoestand van Demmink: “*Hij hield zich altijd op de achtergrond, was sluw en gewetenloos waardoor iedereen zijn bloed wel kon drinken. Bovendien gaat hij letterlijk over lijken. Zijn pedoseksuele geaardheid was een taboe maar van algemene bekendheid onder collega’s*”. Ook in de zaak Baybasin komen deze karaktertrekken naar voren en hij is volgens mr. Van der Plas niet alleen chantabel door zijn pedoseksuele uitpattingen in o.a. Turkije maar hij heeft op al die beschuldigingen ook nooit weerwoord willen geven. Laat staan dat getuigen en slachtoffers tegen hem werden gehoord. Ook niet door het tCEAS. Andere getuigen en slachtoffers hebben hem vergeefs beschuldigd van ‘child trafficking’ vanuit Oost-Europa en o.a. van frequent misbruik in het Anne Frankplantsoen in Eindhoven. Twee van de aangevers zijn vervolgd; de één op het doen van een valse aangifte en de ander in Turkije waarin deze zelfs werd gemarteld. Na de Gaykrant en Panorama wordt nu dus ook het AD door Demmink vervolgd.
- Komen we op de ‘modus operandi’, de wijze waarop. Ook nu dringt zich de zaak van Baybasin op. Volgens mr. Van der Plas en Baybasin zelf, ondersteund door een tiental getuigen en slachtoffers, zou Demmink zich chantabel hebben gemaakt in o.a. Turkije door zijn jarenlange misbruik van zeer jonge jongens. Waarschijnlijk zelfs d.m.v. filmopnamen in het bezit van de Turken, waarop zichtbaar zou zijn dat hij een jonge jongen verkracht. Door o.a. zijn lidmaatschap van de K4-commissie en door diverse

privé bezoeken was hij daar een VIP geworden die op zijn wenken moest worden bediend. In ruil voor....

Zijn leugen, dat hij na 1987 niet meer in Turkije was geweest, is recent (en hierboven) volledig ontkracht en juist zelfs een bewijs temeer van zijn chantabele positie. Het verdwijnen van zowel zijn agenda als zijn 'reisgegevens' bij het reisbureau van het ministerie ondersteunen slechts de gedachte dat hij liegt dat hij scheel ziet. Maar vooral ook van zijn macht over andere ambtenaren en diensten.

Uit deze zaak leren wij dat er in Istanbul tapgesprekken werden 'gefixet' om Hoessein Baybasin in Nederland levenslang achter de tralies te laten plaatsen. Ondersteund door medewerkers van onze eigen Justitie (onder leiding van Demmink) en jarenlang zelfs afgedekt door de respectievelijke ministers en staatssecretarissen van Justitie. En door een schier eindeloze, schare rechters en de Hoge Raad en sinds medio 2007 bovendien afgedekt door onze eigen 'onafhankelijke media'.

Dan zijn '*modus operandi*' in de zaak Vaatstra, even uitgelegd in mijn eigen woorden: Om de één of andere duistere reden (weer chantage?) werden zowel F.M. als A.H. direct na de moord op Marianne weggesluisd uit het AZC te Kollum. Een eindeloze reeks leugens moest via de media worden 'gevoerd' aan het grote publiek en telkens en telkens werd het OM geconfronteerd met de onmogelijkheden van hun eigen leugens, tot de dag van vandaag. Op een zeker moment (28 augustus 1999 en na een dringend telefoontje van Gerrit Veldman vanuit Noorwegen) werd besloten om de 'bevriende Turken' weer in te schakelen: "*Zoek even een persoon met eenzelfde naam en presenteer hem als DE hoofdverdachte van de moord. En sluit hem vervolgens uit op basis van zijn DNA*". En weer liep dat mis, op alle fronten..

Conclusie

Demmink was ten tijde van de moord en daarna D-G Vreemdelingenzaken en als zodanig de op één na hoogste ambtenaar met gezag over alle, betrokken diensten die om welke reden dan ook zicht hadden op het asielbeleid en de uitvoering daarvan. Dus als Joris Demmink NIET bij deze doofpot van de moord op Marianne Vaatstra betrokken is, loopt er letterlijk niemand meer rond in Nederland die al die leugens nog bij elkaar kon verzinnen. En hij heeft tenminste de afgelopen 13 jaar boven op de deksel gezeten...

Altijd bereid tot uitleg.

André Vergeer

Telefoon 030 - 6917013